

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΙ.

ΤΗ ΛΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ.

**† Μνήμη του Ἅγιου Ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ
Ὑπαπίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.**

Ἀκολουθία ἐκ τῆς Θ' Ὡρας.

Ιερεὺς: **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Αναγνώστης: **Ἄμην.**

Ιερεὺς: **Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.**

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα
Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον,
Ἄγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Αναγνώστης: **Ἄμην. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος
Ισχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

**Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ο Αναγνώστης: **Ἄμην.** Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

‘Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων!

Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἡγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἔαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἔαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃ ἐστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο·

Καὶ γὰρ εὐλογίας δῶσει ὁ νομοθετῶν· πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιὼν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἵδε, ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Οτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραρόπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Οτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς, χάριν καὶ δόξαν δῶσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἔλπιζων ἐπὶ σὲ.

Ψαλμὸς πδ^ν (84).

Εύδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακὼβ.

Ἄφηκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν;

Ο Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε, τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δῷης ἡμῖν.

Ἄκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν·

”Ελεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται καὶ θήσει εἰς ὅδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ.

Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ.

Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

Εὔφροανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Οτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκένραξα πρὸς σὲ, ὅτι εἰσήκουσάς μου.

Ούκ ἔστι δόμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Οτι μέγας εἰς σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἰς Θεὸς μόνος.

Οδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Εξομολογήσομαι σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Οτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ’ ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.

Ο Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ’ ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς μου, οἰκτίρμων καὶ ἔλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς.

Επίβλεψον ἐπ’ ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ
ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν·
ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς
με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ
ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν·
ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς
με.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Ἅγιος πάτερ Νη

Ἄγιον εν τη ε να τη ω ραδί η μας
 σαρ κι του θα να του γευσα με νος Ἡ νε κρωσον
 της σαρ κος η μων το φρονη μα Χρι στε ε ο
 Θε ος και σω ωσον η μας

Στίχ: Έγγισάτω ή δέησίς μου ἐνώπιόν σου
 Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ: Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου
 κατὰ τὸ λόγιόν σου ὅῦσαι με.

Ἄγιον εν τη ε να τη ω ραδί η μας
 σαρ κι του θα να του γευσα με νος Ἡ νε κρωσον
 της σαρ κος η μων το φρονη μα Χρι στε ε ο
 Θε ος και σω ωσον η μας

‘Ο ἀναγνώστης.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ώς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδῷης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ’ ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

“**Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ὀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: “**Ο**τι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Αναγνώστης: **Ἄ**μήν.

Βλέπων ὁ λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς επὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ακτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ’ ὁ πάντων ὀνεχόμενος, μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα...

Ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὑρέθη ὁ σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν ...

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἢ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Γίδες καὶ Θεός μου.

Κύριε, ἐλέησον. (40άκις)

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων ἡμῶν...

Ἄμήν.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαι μοι τῷ σῷ
δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν
τὰ ἔμα πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Καὶ εὐθὺς φάγανται οἱ Μακαρισμοί.

Ἅγιος Ἄπων

Ἐν τῇ βασι λει α σου μνησθη τι
 η μων Κυρι ε ο ταν ελθης εν τῃ
 βασι λει α σου ^ΔΜακαρι οι οι πτω
 χοι τω πνευ μα τι ο τι αυτων ε στιν
 η βασι λει α των ου ρα νων ^Δ
^ΔΜνησθητι η μων Κυρι ε ο ταν ελθεις
 εν τῃ βασι λει ασου

^ΔΜακαρι ρι οι οι πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ^Δ
 παρακληθήσονται.
^ΔΜνησθητι η μων Κυρι ε ο ταν ελθεις

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ
♂ Μα κα ρι οι ♂ οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ[♂]
κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Δ

Δ
♂ Μνησθητὶ η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ
♂ Μα κα ρι οι ♂ οί πεινῶντες καὶ[♂]
διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ[♂]
χορτασθήσονται. Δ

Δ
♂ Μνησθητὶ η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ
♂ Μα κα ρι οι ♂ οί ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ[♂]
ἐλεηθήσονται, Δ

Δ
♂ Μνησθητὶ η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί καθαροὶ τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψουνται. Δ

Δ **Μ**νησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ
υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Δ

Δ **Μ**νησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί δεδιωγμένοι ἔνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. Δ

Δ **Μ**νησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ
♂ Μα κα ρι οι ♂ ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν
ύμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρήμα
καθ' ύμῶν, ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

Δ
♂ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ
♂ Χαι ρε τε ♂ καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ
μισθὸς ύμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δ
♂ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ
♂ Δόξα Πατρί...

Δ
♂ Μνησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

ΔΚαὶ νῦν... Δ
♂ ♂

Δ
♂ Μνησθῇ τι η μων Κυρί ε ο ταν ελθεις
en τη Βασι λει ασου π

Καὶ πάλι δυνατότερα.

Δ
♂ Μνησθῇ τι η μων Κυρί ε ο ταν ελθεις
en τη Βασι λει ασου π

Δ
♂ Μνησθῇ τι η μων Δεσποτα ο ταν ελ

θεις en τη Βασι λει ασου π

Δ
♂ Μνησθῇ τι η μων Αγι ε ο ταν ελθεις

en τη Βασι λει ασου ου π
♂

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ᾿Αγιος, ᾿Αγιος, ᾿Αγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί ...

Χορὸς ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ᾿Αγιος, ᾿Αγιος, ᾿Αγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν ...

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδην τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, δύμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῶ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἔκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν... **Ἄ**μήν.

·Ο ἀναγνώστης τὸ
Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.
·**Ηχος Βαρύς.**

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἔχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα, ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἔκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Κοντάκιον τῆς Παρασκευῆς.
Τὸ τοῦ Σταυροῦ.

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τὸς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας

χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Παναγίας 15/8.

Ὕχος πλ. β'. Αύτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ.

Εἰς τὴν ζ' Ωδὴν.

Μαρτυρικὸν τοῦ πλ. δ' ἥχου. Τὸ προσταχθὲν μασπικῶς

Διέ ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες μορφάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες, καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὀστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ιάματα. Δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ, καὶ κτίστῃ Θεῷ.

Ἐν συνεχείᾳ καθ' ἐκάστην τὰ ἔξης.

Δόξα Πατρί ...

Μετὰ τῶν Ἅγίων ἀνάπταυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν ...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἴκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Κύριε, ἐλέησον μ' (10 X 4).

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἵθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὁδύνης.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ δδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ιερεὺς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ὀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: "Ο τι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία..."

Ο Ἀναγνώστης: Ἄμην. Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ιερεὺς: Παναγία Τριάς, τὸ ὄμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαιρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς

δοξάζω, ύμνω, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἶς ἄγιος,
εῖς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς·

Ἀμήν.

Ιερεὺς: Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ
Ἄγιῷ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον. Πάτερ Ἄγιε εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου
ἀγίας αὐτοῦ Μητρός. Τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, (**τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ**)
τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ
καὶ Ἀννης, (**τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας**) καὶ πάντων
τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμάς.

Ἀμήν.

Καὶ ἅρχεται ὁ Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουρ-
γίας τῶν Προηγιασμένων Τιμών Δώρων.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
Παρασκευῆς Ε' ἑβδομάδος.

ΙΕΡΕΥΣ: Εύλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Ἄμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (ΙΟЗ).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἔνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

”Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ίλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳΐς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ϲκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ὦς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἄὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἔκεī ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεī πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἔκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἔπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαίνιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

"Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,

καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἑθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἑξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὸν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς

σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητέλῃ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: ‘**Α**μήν.

Μεθ’ ὁ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὁραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τά “Πρὸς Κύριον” ἢτοι τὸ ΙΗ’ (18ον) Κάθισμα τοῦ Φαλτηρίου.

Καθ’ ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Φαλτηρίου, ὁ Ιερεὺς κάμωει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἅγίας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἄρτοφόριον, καὶ θυμάστας τὰ Δῶρα,

ἀπλώνει τὸ Ἀντημήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ’ Αὐτοῦ.
Ἄφοῦ μεταφέρῃ τὸν Ἄμυνον ἐπ’ Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν
Ἄστερίσκον καὶ ἔνα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ
θυματοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ
Δισκάριον, φέρον τὸν Ἄμυνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ύδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ
καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἄερος ἀμφότερα
τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τό: "Δι' Εὐχῶν τῶν
Ἄγιων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ
ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' 119.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐκέκραξα,
καὶ εἰσήκουσέ μου,

Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων
ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς
γλῶσσαν δολίαν;

Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἡχονημένα, σὺν τοῖς,
ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

Οἶμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη,
κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ,
πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχή μου.

Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἡμην
εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με
δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120).

Ὕρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν
ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δῷης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ
νυστάξει ὁ φυλάσσων σε.

Ίδοù ού νυστάξει, ούδε ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τόν Ἰσραήλ·

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος ού συγκαύσει σε, ούδε ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος,

Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' (121).

Ἐύφρανθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ,

Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἦς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἔκει ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυροβάρεσί σου.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἐνεκα τοῦ οἶκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' (122).

Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ίδοὺ ὡς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὗτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, δτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως.

Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἔξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ’ ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἀν κατέπιον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ ὁργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ’ ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἀν κατεπόντισεν ἡμᾶς.

Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Εὔλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων.

Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Ϲοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης
ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ
ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου,
ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
δούλησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου,
φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς
ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν
τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ

ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ
πάντων τῶν Ἅγίων σου.

“Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ
Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124).

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὅρος Σιών, οὐ
σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν
Ἱερουσαλήμ.

”Ορη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

”Οτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν
ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως
ἄν μὴ ἔχτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας
αὐτῶν.

Ἄγαθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἔργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' (125).

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὥσεὶ παρακεκλημένοι.

Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ' αὐτῶν.

Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὔφραινόμενοι.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.

Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.

Ἐρχόμενοι δὲ ἦξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' (126).

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἔκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἥγρύπνησεν δὲ φυλάσσων.

Εἰς μάτην ύμῖν ἔστι τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὁδύνης.

Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὅπνον, ἵδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

Ωσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτειναγμένων.

Μακάριος δῆς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος μακάριος εἴ, εὐθηγοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

Ἴδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ὄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εύλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἵδοις τὰ
ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
σου.

Καὶ ἵδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ^{τὸν} Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,
εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου·
καὶ γὰρ οὐκ ἥδυνήθησάν μοι.

Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ
ἄμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ὀνομίαν αὐτῶν,

Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας
ἄμαρτωλῶν.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ
όπισω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

Γενηθήτωσαν ώσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ^{τοῦ} ἐκσπασθῆναι ἔξηράνθη,

Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ
θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα
συλλέγων.

Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὔλογία
Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός, **Ἄλληλούϊα,** Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἄλληλούϊα,** Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,**
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἄ**μήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129).**

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὥτα σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε,
τὶς ὑποστήσεται;

“Οτι παρὰ σοὶ ὁ ἵλασμὸς ἔστιν.

“Ενεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε,
Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἄπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

“Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ
ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου,

Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν
θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὅψωσα τὴν ψυχήν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ως ὥμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου.

Εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπταυσιν τοῖς κροτάφοις μου.

Ἐως οὗ εὗρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ίδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπταυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου.

Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

”Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἡ διδάξω αὐτούς.

Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἔως τοῦ αἰῶνος καθιουνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

”Οτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἤρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐαυτῷ.

Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὅδε κατοικήσω, ὅτι ἤρετισάμην αὐτήν.

Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἥτοί μασα ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Τοὺς ἔχθρούς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' (132).

Ίδοù δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ’ ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ως μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥστην τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Ως δρόσος Ἀεριμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὅρη Σιών, ὅτι ἔκει ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' (133).

Ίδοù δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἄγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἄ**μήν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ὕπερ τοῦ ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι. (κατάληξις)

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἄμην.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) Ό τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἀγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὄνόματί σου τῷ ἀγίῳ, καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἀγίας

Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Οι χοροὶ ταπεινῆ τῇ φωνῇ φάλλουσι τὸ,
Κύριε ἐκέκραξα.....
εἰς τὸν ἥχον τοῦ Ἰδιομέλου τοῦ Τριψίου.

31-03-2023 Θ' ώρα και προηγ. θ-λ παρασκευής ε' εβδομάδος

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
Ψάλλομεν Σπιχηρὰ στ'.
Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ὕχος λατ. Πά

Κυρι ε ε κεκραξα προς σε ει σα ακου
σον μου ει σα κου σον μου Κυρι ε Κυρι
ε ε κεκραξα προς σε ει σα ακου σον μου
προσχες τη φω νη της δε η σεως μου εν τω
κεκρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου Κυ
ρι ε
Κατευ θυν θη τω η προ ο σεν χη μου ως
θυ μι α μα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις
των χει ρων μου θυ σι ι α εσπερι νη ει σα

κουσονμου Κυ ρι ε

π

χ ^Π
π Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τωστο μα τι
μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη

μου

π

Μη ^Π
π εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις
λο γους πο νη ρι ι ας [♂]του προ φα σι ζε σθαι
προ φα σεις εν αμαρτι αις

ε ^Π
π Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την
α νο μι ι αν [♂] και ου μη συν δυ α σω με τα

των ε κλε κτων αυ των

π

Παι ^Π
π δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ^ξει με ε λαι^N ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
νατω την κε φαλη^P νμου π

π ο τι ε τι και η προ σεν χη^ο μου εν
ταις εν δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε π

χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των π

π ι κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η
δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της
γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα
τον Α δην π

π ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι
ο φιδαλ μοι μου ^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα

31-03-2023 Θ' ΏΡΑ η πΡΟΗΓ. Θ-Λ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Π

νε ληστηνψυχηνμου

π

Φυ λα ξον με α πο πα γιδος ης συ

νεστησαν τομοι και α ποσκαν δαλων των ερ

π

γα ζο μενωντηνα νο μι αν

Πεσουνται εν αμ φι βληστρωαυ των

οι αμαρτω λοι κα τα μονας ει μι ε γωω

π

ε ως αν παρεελ θω

Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κεκραξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

π

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ τουτηνδε

η σινμου Διτηνθλιψιν μου ε νω πι ον αυ του

α παγ γε λω Δ
♂
Ἐντω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευμα
Ἐντω εγνωςτας τριβους μου π
Ἐν ο δω ταυτη η ε πορευ ο ο
μην Ἐκρυψαν πα γι δαμοι π
Ἐτε νο ουνεις τα δε ξι α και ε
πε βλε πον Ἐκαιουκ ην ο ε πιγι νωσκων με π
Ἐπω λετο φυ γη η απ ε μου Ἐκαι π
ουκ εστιν ο εκ ζη των την ψυχην μου π
Ἐκε κραζα προς σε Κυρι ε ει πα συ
ει η ελπις μου με ρις μου ει εν γη ζων των π

π **Π**ρο ὁ σχεις προς την δε η σιν μου ο τι

+ ε τα πει νω θην σφο δρα

π **Π**ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κοντων

με **Δ**ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με **Δ**ο

Δο **Ϛ** ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην

μου **Δ**ο του ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω

ο νο ματισου

π **Ϛ** με υ πο με νου σι δι και οι **Δ**ο ε ως

ου αν τα πο δω ως μοι

π **Ϛ** κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι

ε Κυ ρι ε **Δ**ο ει σα α κου σον της φω νης

31-03-2023 Θ' ΏΡΑ ή προηγ. θ-λ παρασκευής ε' εβδομάδος

μου

^π Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε

χον τα εις την φω νην της δε η σε ω ως

μου

Σπιχηρὰ προσόμωια τοῦ Τριῳδίου.

Ἅγιος πλ. β'. Ἰδιόμελον.

Σπίχος:

π αν α νο μι ας πα ρα

τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ

πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα

σμο ο ος ε ε ε ε στιν

Ως ἐξ Ἱερουσαλήμ, σοῦ τῶν θείων ἐντολῶν
 ἐξερχόμενος, καὶ πρὸς τὰ πάθη τῆς Ἱεριχὼ
 καταντήσας, τῇ δόξῃ τῆς ἀτιμίας, τῶν βιωτικῶν
 μελημάτων κατασυρείς, λησταῖς περιέπεσον τῶν
 λογισμῶν, τῆς υἱοθεσίας τῇ χάριτι, τὸν χιτῶνα
 ὑπ' αὐτῶν ἐκδυθείς, καὶ ταῖς πληγαῖς, ὡς
 ὄπνους κατάκειμαι. Ἱερεὺς δὲ παρών, καὶ τὸ
 πτῷμα κατιδών, οὐ προσέσχε. Λευΐτης, καὶ
 αὐτὸς βδελυξάμενος, ὀντιπαρῆλθέ μοι. Σὺ δὲ
 Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου ἀφράστως σαρκωθείς, τῇ
 ἐκχύσει τοῦ σωτηρίου, καὶ ἔκουσίως ἐκ πλευρᾶς
 σου, ἐκχυθέντος Αἵματος καὶ ὅδατος, ὡς ἔλαιον
 ἐπιστάξας Χριστὲ ὁ Θεός, τὰς οὐλὰς τῶν
 τραυμάτων μου, τῇ μοτώσει περίσφιγξον, καὶ

πρὸς οὐράνιον συγκαταρίθμησον χῶρον, ὡς
εὕσπλαγχνος.

Π

π **Ἄ**ις εξ I ε ρου ου σα λημ **Δ** σου
των θει ων εν το λων ε ζερ χο ο με ε νος **Δ** και
προς τα πα θη της I ε ρι χω ω κα α
α ατα αν τη η η σας **Δ** τη δο ζη της α τι
ι μι ι ας **Δ** των βι ω τι κων με λη μα ατων
κα τα α συ ρεις **Δ** λη σταις πε ρι ε ε
πε ε σον των λο ο γι ι σμων **π** της υι ο
θε σι ας τη χα ρι τι τον χι τω να υπ αυ
των εκ δυ θεις **Δ** και ταις πλη γαις ως α α
πνου ου ους κα τα α α κει ει ει ει μαι **π** I

— υἱὸν τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου
ερευς δε παρων ^Δ και το πτωμα κα τι δω
ω ω ων ου ου προ σε ε ε ε σχε ^π Λευ
ι ι ι της και αυ τος βδε λυ ξα α με ε
νος αν τι παρη η ηλ θε ε ε ε μοι ^π
συ δε Κυρι ε ο εκ Παρ θε νου αφρα α στω
ως σα α αρ κω ω θεις ^Δ τη εκ χυ σει του
σω τη η ρι ι ου ^Δ και ε κου σι ως εκ
πλευ ρας σου εκ χυ θεν τος αι μα το ο ος
και υ υ υ δα α α α τος ^π ως ε λαι
ον ε πι στα ξας Χριστε ο Θε ος ^Δ τας ου
λας των τραυ μα των μου τη μο τω ω ω ω

σει πε ρι ι ι ι σφι ι ι γ ζον ^Δ και
 προς ου ρα νι ι ον συγκα τα ριθμη σον χω ω
 ρο ον ως ε ε ευ σπλαα α αγχνος ^π

Σπίχος: ^Π ^π νε κεν του ο νο μα τος

σου υ πε μει να σε Κυ ρι ^Δ ε ^π υ πε μει
 νεν η ψυ χη μου εις τον λογον σου ^Δ ^π ηλ πι
 σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον ^π

‘**Ω**ς ἐξ Ἱερουσαλήμ, σοῦ τῶν θείων ἐντολῶν
 ἔξερχόμενος, καὶ πρὸς τὰ πάθη τῆς Ἱεριχὼ
 καταντήσας, τῇ δόξῃ τῆς ἀτιμίας, τῶν βιωτικῶν
 μελημάτων κατασυρείς, λησταῖς περιέπεσον τῶν
 λογισμῶν, τῆς υἱοθεσίας τῇ χάριτι, τὸν χιτῶνα
 ὑπ’ αὐτῶν ἐκδυθείς, καὶ ταῖς πληγαῖς, ὡς
 ἄπνους κατάκειμαι. Ἱερεὺς δὲ παρών, καὶ τὸ
 πτῶμα κατιδών, οὐ προσέσχε. Λευΐτης, καὶ
 αὐτὸς βδελυξάμενος, ὀντιπαρῆλθέ μοι. Σὺ δὲ

Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου ἀφράστως σαρκωθείς, τῇ
ἐκχύσει τοῦ σωτηρίου, καὶ ἔκουσίως ἐκ πλευρᾶς
σου, ἐκχυθέντος Αἵματος καὶ ὅδατος, ὃς ἔλαιον
ἐπιστάξας Χριστὲ ὁ Θεός, τὰς οὐλὰς τῶν
τραυμάτων μου, τῇ μοτώσει περίσφιγξον, καὶ
πρὸς οὐράνιον συγκαταρίθμησον χῶρον, ὃς
εὔσπλαγχνος.

Π

π
ῳς εξ Ι ε ρου ου σα λημ σου
των θει ων εν το λων ε ζερ χο ο με ε νος Δ και
προς τα πα θη της Ι ε ρι χω ω κα α
ατα αν τη η η σας σ τη δο ζη της α τι
ι μι ι ας σ των βι ω τι κων με λη μα α
των κα τα α συ ρεις σ λη σταις πε ρι ε ε
πε ε σον των λο ο γι ι σμων π της υι ο
θε σι ας τη χα ρι τι τον χι τω να υπ αυ

των εκ δύνεις ^Δ και ταις πληγαῖς ως α α
 πνου ου ους κα τα α α κει ει ει ει μαι ^π I
 ε ρευς δε πα ρων ^Δ και το πτω μα κα τι δω
 ω ω ων ου ου προ σε ε ε σχε ^π Λευ
 ι ι ι της και αυ τος βδε λυ ξα α με ε
 νος αν τι πα ρη η ηλ δε ε ε ε μοι ^π
 συ δε Κυ ρι ε ο εκ Παρ δε νου αφρα α στω
 ως σα α αρ κω ω δεις ^Δ τη εκ χυ σει του
 σω τη η ρι ι ου ^Δ και ε κου σι ως εκ
 πλευ ρας σου εκ χυ δεν τος αι μα το ο ος
 και υ υ υ δα α α α τος ^π ως ε λαι

ον ε πι στα ζας Χριστε ο Θε ος ^Δ τας ου
 λας των τραυματων μου τη μο τω ω ω ω
 σει πε ρι ι ι ι σφι ι ι γ ζον ^Δ και
 προς ου ρα νι ι ον συγκα τα ριθ μη σον χω ω
 πο ον ως ε ε ευ σπλαα α αγχνος ^π
 Μαρπυρικὸν Ἡχος π Δι

Σπίχος: ^M ^Δ πο φυ λα κης πρω ι ας με

χρι νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ^Δ
 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι
 ον ^Δ

Οι Μάρτυρες σου Κύριε, ούκ ἡρηγήσαντό σε,
 ούκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς
 αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄ 0ι Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε ουκ ηρ νη
η σαν το σε ἄ ουκ α πε στη σαν α πο των
ἔ γαντς τολων σου ἔ ταις αυ των πρε σβει ει ει
αις ε λε η σονημας ἔ

Σπίχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ὕχος πλ. β'.

Ολην ἀποθέμενοι.

Ὕχος λιτός Δι

Σπίχος:

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι
Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος,
καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε, χαῖρε βάτε
ἄφλεκτε, χαῖρε βάθος δυσθεώρητον, χαῖρε ἡ
γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα, καὶ
κλῖμαξ ἡ μετάρσιος, ἦν ὁ Ἱακὼβ ἐθεάσατο·
χαῖρε θεία στάμνε τοῦ Μάννα, χαῖρε λύσις τῆς
ἀρᾶς, χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ
Κύριος.

Προσόμοιον α'.

Βουλην προ αι ω νι ον

+ α πο κα λυ πτων σοι Κο ρη Γα βρι

ηλ ε φε στη κε σε κα τα σπα ζο ο με

νος και φεγγο μενος χαι ρε γη η ασπορε

+ χαι ρε βα τε α φλε κτε χαι ρε βα θος

δυσθε ω ρη τον χαι ρε η γε φυ ρα προς

τους ου ρα νους η με τα γου σα και κλι μαζ

η μεταρσιος ην ο Ι α κωβε θε α σα

το χαι ρε θει α στα μνε ε του μαν να χαι ρε

λυ σις της α ρας χαι ρε Α δαμη α να

κλησις με τα σου ο Κυ ρι ι ο ος

Σπίχος:

Ἄι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα
τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν
τες οι λα οι

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἀφθορος
Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ
ὅματα ὑπὲρ ἄνθρωπον· μετ' ἐμοῦ ἔφης γάρ,
τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ
μου, καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι χωρίον
εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς
Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; Μὴ με δελεάσῃς ἀπάτῃ·
οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονήν, γάμου ὑπάρχω ἀμύητος,
πῶς οὖν παῖδα τέξομαι!

Προσόμοιον β'.

Φαίνη μοι ὡς αν θρωπος
φησιν η αφθο ρος Κορη προς τον Αρ χι
στρατη γον και πως φθεγ γη ρη μα τα υ περ
αν θρωπον μετ ε μου ου ε φης γαρ τον Θε

ο ον ε σε σθαι ^Δ και σκη νω σειν εν τη μη
 τρα μου και πως γε νη σο μαι ^Δ λε γε μοι χω
 ρι 1 1 ον ευ ρυ χω ρον ⁶ και το πος α
 γι α σμα τος ^Δ του τοις Χε ρου βι ιμ ε πι
 βαι νον τος ⁶ μη με δε λε α ση ης α πα τη ⁶
 ου γαρ ε γνων η δο νην ^Δ γα μου υ παρ χω
 α μυ η τος πως ουν παι δα τε ξο ο μαι
 αι ⁶

^χ ^Δ ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας ^Δ και η α λη θει
 α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι ω ω

—

Δ.

να

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις,
φησὶν δὲ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον
διαπράττεται, τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι
ρήμασι, Παναγίᾳ ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε·
Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ρῆμά σου, καὶ τέξομαι
τὸν ἀσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον,
ὅπως ἀναγάγῃ τὸν ἄνθρωπον, ὡς μόνος
δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς
συγκράσεως.

Προσόμοιον γ'. Δ.

Θεος ος ο που βου λε ται
νι κα ται φυσε ως ταξις φησιν ο Α
σω μα τος και τα υ περ α αν θρω πον
δι α πραττεται τοις ε μοιοις πιστευε α
λη θε σι ρη μα σι Δ. Πα να γι α υ πε
ρα μω με η δε ε βο η σε Δ. γε νοι το μοι

νυ σ υν ως το ρη μασου ^{6.} και τε ξομαι
 τον α σαρ κον σαρ κα εξ ε μου δα νει σα
 με νον ^{6.} ο πιως α να γα α γη τον ανθρω
 πινως μο νος δυ να τος ^{Δ.} εις το αρ χαι ον
 α ξι ω μα δι α της συγκρα σε ε ω ως ^{6.}

Δόξα... Και νῦν... Ἡχος β'.

Δέ ^{Δ.} λε ^{Δ.} Δο ο ο ξα Πα τρι ι και γι
 ω ^{Δ.} και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^{Δ.}
 Δέ ^{Δ.} και νυ υν και α ει ^{Δ.} και εις τους αι
 ω νας των αι ω ω ω ω νων α α μην ^{Δ.}
 Δέ ^{Δ.} Το απ αι ω ω ω νος μυ υ στη

η η ρι ι ι ι ον α νά κα λυ
 υ υ υ πτεται ση η η η η με ε ε ε
 ρον και ο Γι υι ο ο ο ο ο ος του Θε
 ου Γι ος ανθρω ω που γι ι ι ι ι
 νε ε ε ε ται ι να του χει ρο νος με
 τα λα βων με τα δω ω μοι οι οι οι του
 βελ τι ι ι ι ι ο ο ο ο νος ε ψε
 ευσθη πα α α λαι Α δαμ και Θε ος ε
 πι θυ μη η η η η σας ου γε ε ε ε ε
 γο ο ο ο νεν ανθρω πος γι ι νε ε ται
 Θε ος Α ι να Θε ον τον Α δα α αμ

α περ γα α α α ση η η η ται 6 εν
 φραι νε σθιω ω η η η κτι ι ι ι ι
 σις Δ χο ρευ ε ετωω ω ω η η η
 φυ υ υ σι ις Δ ο τι Αρχαγγελος Πααρ θε
 ε ε νω με τα δε ε ε ε ους πα ρι ι
 1 1 1 σταα α α ται 6 και το χαι αι αι
 ρε ε ε ε κο μι ι ζει Δ της λυ υ
 πη η ης αν τι ι ι ι ι θε ε ε ε τον
 ο δι α σπλαγ χνα ε λε ους ε ναν
 θρωω πη η η σας Δ Θε ε ο ος η μωων
 δο ο ο ξα α α α σοι οι Δ οι οι

Είσοδος μετά τοῦ θυματοῦ.

Σοφία, Ὄρθοι.

Φῶς ίλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἥλιου δύσιν, ἰδόντες φῶς
ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ
διδούς· διὸ δὲ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐσπέρας.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος.

Στίχ. **Ε**ύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Σοφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΚΒ', 1-18)

Πρόσχωμεν.

Ἐγένετο μετὰ τὰ ὥρματα ταῦτα, ὁ Θεὸς
ἐπείραζε τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραάμ,
Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ.

Καὶ εἶπε· Λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν,
ὅν ἡγάπησας, τὸν Ἰσαάκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν
γῆν τὴν ὑψηλήν, καὶ ἀνένεγκε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς
ὅλοκάρπωσιν, ἐπὶ ἓν τῶν ὀρέων, ὃν ἀν σοι

εἶπω.

Ἄναστὰς δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωΐ, ἐπέσαξε τὸν ὄνον αὐτοῦ, παρέλαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παιδας, καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.

Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν, καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισίν αὐτοῦ· Καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου, ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον, διελευσόμεθα ἔως ὡδε, καὶ προσκυνήσαντες, ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς.

"Ἐλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρπώσεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, ἔλαβε δὲ καὶ τὸ πῦρ μετὰ χεῖρας, καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἄμα.

Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πάτερ, ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστι τέκνον; Εἶπε δέ· Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα, ποῦ ἐστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὀλοκάρπωσιν; Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· ὁ Θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον.

Πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι ἄμα, ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, καὶ

ώκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθηκε τὰ ἔγγυα, καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ἔγγυων, καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ.

Καὶ ἐκάλεσε αὐτὸν Ἀγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραάμ, Ἀβραάμ, ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ, καὶ εἶπε· Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν· νῦν γὰρ ἔγνων, ὅτι φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι’ ἐμέ.

Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε, καὶ ἴδού, κριὸς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κεράτων, καὶ ἐπορεύθη Ἀβραάμ, καὶ ἔλαβε τὸν κριόν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἀντὶ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ, αὐτοῦ.

Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύριος εἶδεν, ἵνα εἴπωσι σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Κύριος ὥφθη.

Καὶ ἐκάλεσεν Ἀγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραὰμ δεύτερον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, λέγων·

Κατ’ ἐμαυτοῦ ὥμοσα, λέγει Κύριος, οὗ

ἔνεκεν ἐποίησας τὸ ρῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι’ ἐμέ, ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον, τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅνθ' ᾧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ργ' (103).

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε!

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελώς* **Κέλευσον!**

‘Ο ιερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυματὸν ἐξηρτημένον, ἴσταται ἐμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Сοφία, Ορθοί.

Εἶτα ὁ Ιερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἴστάμενος ἐπὶ τῆς Ὁραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ **Φ**ως Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ιερῷ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΙΖ', 17 - ΙΗ' 5)

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἄδελφοὶ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν· τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται.

Ἄνηρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἐαυτῷ, ώς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ τὸν ἐαυτοῦ φίλον, ἐπὶ δὲ τῶν ἐαυτοῦ χειλέων πῦρ θησαυρίζει.

Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις, ύψων δὲ θύραν αὐτοῦ, ζητεῖ συντριβήν, ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς.

Ἄνηρ εὔμετάβολος γλώσσῃ, ἐμπεσεῖται εἰς κακά, καρδία δὲ ἄφρονος, ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν, οὐκ εὔφραίνεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ ἀπαιδεύτῳ, υἱὸς δὲ φρόνιμος εὔφραίνει μητέρα αὐτοῦ.

Καρδία εὔφραινομένη εὔεκτεῖν ποιεῖ, ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ἔντονεῖται ὀστᾶ. Λαμβάνοντος δῶρα ἀδίκως ἐν κόλποις, οὐ κατευοδοῦνται αἱ ὁδοί, ἀσεβῆς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης.

Πρόσωπον συνετόν, ἀνδρὸς σοφοῦ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς.

Ὥργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων, καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν.

Ζημιοῦν ἀνδρα δίκαιον οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις.

“Ος φείδεται ρήμα προέσθαι σκληρόν,
ἐπιγνώμων, μακρόθυμος δὲ ἀνήρ, φρόνιμος.

Ἄνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν, σοφία
λογισθήσεται, ἐννεὸν δέ τις ἔαυτὸν ποιήσας,
δόξει φρόνιμος εἶναι.

Προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος
χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ
ἐπονείδιστος ἔσται.

Οὐ χρείαν ἔχει σοφίας ἐνδεῆς φρενῶν·
μᾶλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνῃ.

Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν,
καταφρονεῖ, ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ
ὄνειδος.

Τὸν βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός,
ποταμὸς δὲ ἀναπηδῶν, καὶ πηγὴ ζωῆς,
θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν, οὐδὲ
ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.

‘Οἱερεὺς, + Εἰρήνη σοι. Σοφία.

‘Οἱερεὺς, εὔθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος,
ιστάμενος πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν ἐλαφρῶς,
ψάλλει σεμνῶς καὶ κατανυκπιῶς εἰς Ὡχον πλ. α’.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου, ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία
ἔσπερινή.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν
τῶν Προηγιασμένων Δώρων.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ὕχος πάρα

πάτευ θυν θη η η τω η προ ο
σε ε ευ χη η η η μου ου πά ως θυ μι ι α
μα ε νω πι ο ο ον σου ου ου ου
ε ε παρσις τω ων χει ει ει βω ω ωων μου
ου πά θυ σι ι ι α ε ε ε ε σπε
ε ε ε ε ε ε ρι ι νη πά

Ἐπερον Ὄμόηχον.

Ὕχος πάρα

πάτευ θυν θη η η τω η προ ο
σε ε ευ χη η η μου ου πά ως θυ μι ι α α

31-03-2023 Θ' ΏΡΑ ή πΡΟΗΓ. Θ-Λ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

μα **δι** ε νω πι ο ον σου ου **δι** ε παρ
σις τω ων **χει** ει ει ρω ωων μου ου **πι** θυ σι ι
ι ι α **ο** ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ε
ρι ι νη η η η **πι**

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νόπιον μέρος τῆς Ἀγίας
Τραπέζης καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως:

Στίχος α'. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς σέ.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἑσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἀγίας
Τραπέζης καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχος β'. Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί
μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἑσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἀγίας
Τραπέζης καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχος γ'. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

‘Ο Ιερεὺς εὔρισκόμενος ἥδη ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

‘Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ωραίαν Πύλην, θυμῷ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ Φάλλων·

Ως θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

Ἀκολούθως δὲ θυμῷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῷ ὁ χορὸς Φάλλει τὸ ὑπόλοιπον.

“Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Εἶτα.

‘Ο Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης ιστάμενος), λέγει τὴν Ἐκτενῆ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

**Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου_____ ***

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

***Συνήθως μέχρι καὶ τῆς δεήσεως ὑπὲρ τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου**

**Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.**

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

**Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ**

Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**πόλει, κώμῃ**), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν του ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

”Οτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν.

”Ινα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Сῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Сοὶ, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς

Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον ἐπικέκληται.

“**Ι**να καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔξαπλοι τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἰ.

Χριστόμου Λειτουργίᾳ.

“**Ο**σοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, Οἱ Κατηχούμενοι, προέλθετε, ”Οσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατηχουμένων.

“**Ο**σοι πιστοί, ”Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Сοφία.

Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῶ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἥγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ύημάτων ἀπρεπῶν. Ἀγνισον ἡμῶν τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Οσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, οἱ Κατηχούμενοι, προέλθετε.

Οσοι πρὸς τὸ φώτισμα προσέλθετε· εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ φώτισμα τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον φώτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Οπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν στηρίξῃ αὐτούς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὑσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄναγεννήσῃ αὐτοὺς δι’ ὅδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Сυγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἔκλεκτῇ ποίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Сῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πρὸς τὸ φωτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Сοὶ, Κύριε.

ὅ ιερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῶν πρὸς
τὸ ἄγιον φώτισμα εὔτρεπτομένων.

Ἐπίφανον, δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ
τοὺς πρὸς τὸ ἄγιον φώτισμα εὔτρεπτομένους,
καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἀμαρτίας μολυσμὸν
ἀποτινάξασθαι· καταύγασον αὐτῶν τὴν
διάνοιαν· βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει·
στήριξον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν ἀγάπῃ· μέλη
τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος
ἔκαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκφώνως

“Οτι σὺ εἶ ὁ φωτισμός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

“Οσοι πρὸς τὸ φώτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς
τὸ φώτισμα προέλθετε.

“Οσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μή τις τῶν
Κατηχουμένων.

“Οσοι πιστοί, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ

διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Сοφία.

Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῶ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἥγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ρήμάτων ἀπρεπῶν. Ἀγνισον ἡμῶν τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ ὄγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως διορυφορούμενα, ὃν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι’ αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὅμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ’ οὗ εὐλογητὸς εἴ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ Ψάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς ἥχον πλ. β'. Ἀνπ' τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν

31-03-2023 Θ' ΏΡΑ 2 πρωιγ. Θ-Λ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ
Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΝΥΝ ἀτ δΥΝΑΜΕΙС.

Διασκευὴ Θρασύβουλου Σταύτσα.

Ὕχος λατ. Πα

π^Π κε ε χε ε α α κε ες π
 π^Π Νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υν αι
 αι αι αι αι αι αι αι δυ να α α α α
 μει ει ει ει ει ει ει ει εις τω ωων
 ου ου ρα α α τω ων ου ου ρα α νω
 ω ω ω ω χωωωω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω χωωωω ω ω ω ω ω ων συ
 υ υ υ υ υ υ η η η η συνη η
 μι ι ι ι ι ι x 1 1 1 1 1 1 1

Δ π
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ιν α α α ο ρα α α α α α τω
 ω ω ω ω ω ω ω ως λα τρε ε ε
 ε ε ε λα α α τρε ε ευ ου ου σι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι δου
 ου
 γα α α αρ ει
 σπο βε ε ευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι ο ο ο ο Ba α σι ι ι ι ο ο Ba
 α σι ι λε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ευς της δο ο ο ο ο ξη η η η η η

να + γάλι
η η η η ης

Δ
Θ

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὄμβυσος. Γίνεται ή εἰσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἄέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἅγια. Διόπι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἅγιας Τραπέζης.

Μεγάλη εἰσοδος τῶν Ἅγίων.

Ο χορὸς ψάλλων,
ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

χ Δ δου ou ou ou οἱ θυ σι ι ι α μυ u στι κη η η η η η η η η η η η τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι πι ιστει και πο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω
 προ σε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν οι να με ε ε ε ε ε ε ε
 το ο οι να με ε το ο χοι ζω ω ης οι
 ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε
 θα α α α α π A α α αλ λη
 λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α
 α α α α α α α α α α α
 χα α α α

ΑΝΤΙ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ.

Πέτρου Λαμπαδάριου τοῦ Πελοποννησίου († 1777)

Ὕχος πτῶ Πα

χ ^Π
 π Ν υ υ υ υ υ υ υν αι αι αι αι
 αι αι αι Δυ να α μει ει ει ει ει ει ει
 εις ^Δ των ου ου ου ου ρα α α νω ω ω
 ω ω ω ωων συ υ υ υ υ υν η
 η η η η η μι ι ι ι ι ι ^χ ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 α ο ρα α τω ω ω ω ω ω ω ως ^Δ λα
 τρε ε ε ε λα α τρε ε ευ ου σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι δου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου γα α αρ ει ει ει
 ει σπο ο ο ρεν ε ται αι αι αι αι αι αι αι
 αι ο βα α α α σι ι ι λε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ευς της δο ο ο ξη η η η η η η η η ης ο

δου ου ου ου θυ σι ι α μυ υ στι
 κη η η η η η η η η τε ε ε ε ε ε
 τε ε ε ε ε ε λει ει ω με νη δο ρυ
 φο ρει ει ται αι αι αι αι αι αι πιστει
 και πο ο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε λ θ ω ω π ο ο
 θ ω ω ω π ρ ο σ ε ε λ θ ω ω μ ε ε ε ε ε ε
 ε ε σ ι ι ν α α μ ε ε ε ε ε ε τ ο ο
 ο ι ν α μ ε ε τ ο ο ο χ οι ζ ω ω η ζ αι ω
 ν ι ι ι ι ο υ γ ε ε ν ω ω ω μ ε ε θ α α
 π Α α α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὔωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν του Ἅγιου Πνεύματος αἱτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Cοὶ, Κύριε.

Ο τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, δὲ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλήν σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, δὲ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἐπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τῷ ἀγίῳ σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ δὲ μονογενής σου Γίδος καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἀγιασμῷ ἀναφαιρέτω, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἅγιασμάτων, καὶ ὑπ’ Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἅγίοις σου, τοῖς ἀπ’ Αἰωνός σοι εὑαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις

καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Сοὶ, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὔσπλάγχνῳ ὅμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἔκαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλάς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εῖ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ

θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἄγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὅδε ἡμῖν ἀοράτως συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

‘Ο Ιερεὺς κεκαλυμμένων ὅντων τῶν θείων Δώρων, βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἄερος, ἀππετα τοῦ Ζωοποιοῦ Ἀρπου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἅγίοις.

Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα.

ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ.

Ἅγιος Χρόνια Πάσχα

π ^Π Γε ε ευ σα α α α α α α α α α α
 σή ε π και αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και
 ι ι δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε
 ο ο τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι
 ο ο ος ρι α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α π ^Π
 Σπίχος 1. χ ^M π
 π Ευ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν
 πα ντι και ρω π ^Π δι α πα ντος η αι νε
 σις αυ του π ^Π εν τω στο μα τι ι μου π
 π ^Π Γευ σα σή ε ε ε ε ε ε ε π ^Π και

αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 0 0
 ος ι α α αλ λη η η λου ου 1 1 1
 α α α α πι
 Σπίχος 2. Χ Π Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ
 Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ
 σε ται η ψυ χη μου ι α κου σα τω σαν
 πρα εις ι και ευ φραν θη τωσαν ι
 Π Π Π Π Π Π Π Π Π Π
 Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ Ζ
 αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 0 0

ος ^χ ^q α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α α ^π ^q

Σπίχος 3. ^M ^π Με γα λυ να τε τον Κυ ρι ον

συν ε μοι ^π ^q και υ ψω σω μεν το ο νομα

αυ του ^χ ^π ^q ε πι το αυ το ^π ^q

π ^π ^q Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ^π ^q και

αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1

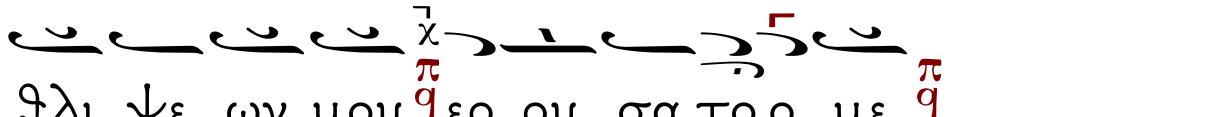
δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ^χ ^q ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 0 0

ος ^χ ^q α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

 α α α α π^q
 Σπίχος 4. χ^M π^P Ε ξε ζη τη σα τον Κυ ρι ον

 και ε πη κου σε μου π^q και εκ πα σων των

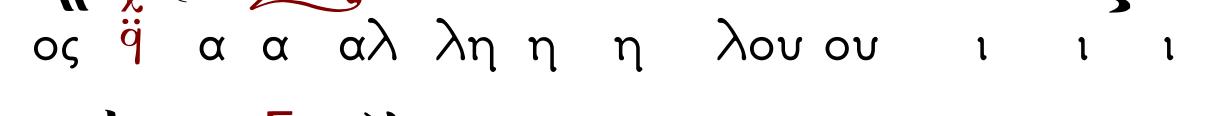
 φλι ψε ων μου π^q ερ ρυ σα το ο με π^q

 π^P Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε π^q και

 αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

 δε ε ε τε ε ε ε ε ε π^q ο ο

 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

 ος π^q α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

 α α α α π^q
 Σπίχος 5. χ^M π^P Προ σε λ θε τε προς αυ τον και

φω τι σῇη τε ^πκαι τα προ σω πα υ μων ^χ_π

ου μη κα ται σχυνθη ^π

^π ^π Γευ σα σῇε ε ε ε ε ε ε ε ε ^πκαι

αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ^χ_ῷ ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 ο ο

ος ^χ_ῷ α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α α ^π

^M ^π Σπίχος 6. ξ ^π ου τος ο πτωχος ε κε κρα ξε

^πκαι ο Κυ ρι ος ει ση κου σεν αυ του ^π

και εκ πα σων των θλι ψε ων αυ του ^χ_π ε σω

σεν αυ τον ^π _q

^Π _π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε και ^π _q

αι αι αι ^π δε ε ε και ^π ε ε

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε και ^χ _q ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ε ε ο

ος ^χ _q α α αλ λη η η λου ου ε ε ε

α α α α ^π _q

Σπίχος 7. ^M _π ^Π Παρεμ βα λει αγ γε λος Κυ ρι

ου ^π _q κυ κλωτων φο βου με νων αυ τον ^χ _q και +

ρυ σε ται αυ τους ^π _q

^Π _π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε και ^π _q

αι αι αι ι ι ι δε ε ε και ι ι
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο
 ος ι α α αλ λη η λου ου ι ι ι
 α α α α πι

10 Φοιβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοιβουμένοις αὐτόν.

11 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάφαλμα).

12 Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

13 Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἴδεῖν ἀγαθάς;

14 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

15 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

16 Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

17 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

19 Ἔγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

20 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος·

21 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

22 Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

23 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

καὶ αἱ ἵ δε ε τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χ ἡ ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι χρη η η
 η η η η στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο λ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 Κυ υ ου υ υ υ υ ρι ι ι ο Κυ
 υ ρι ι ι ος π Α α αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α α α α α π

ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ.

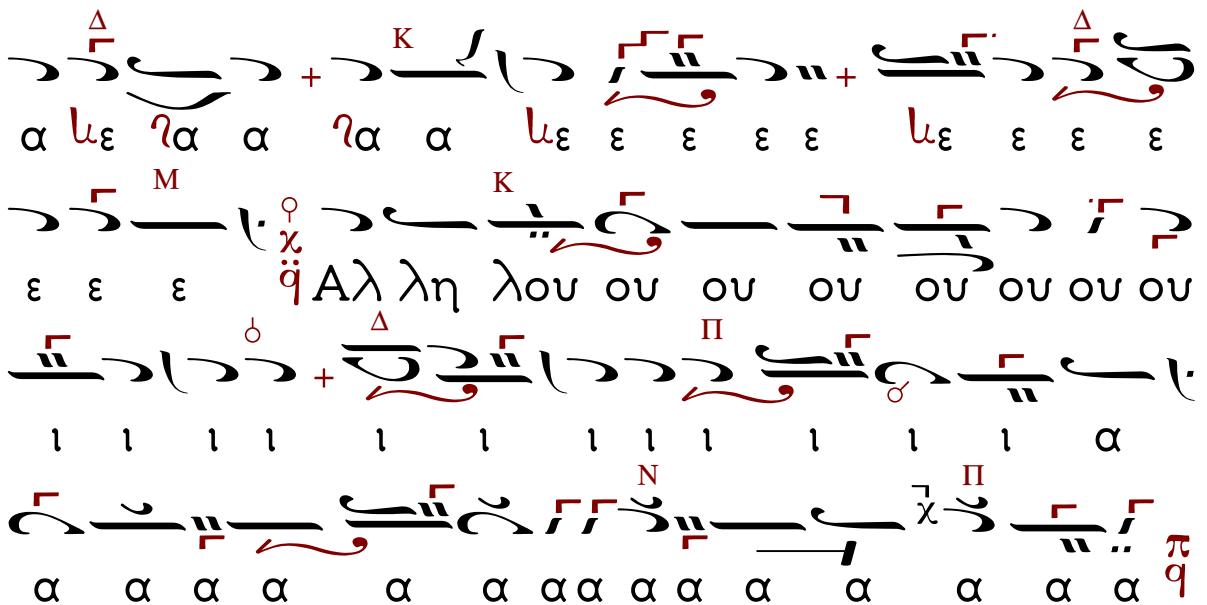
Διασκευὴ Θρασύβουλου Σταύτσα.

Ὕχος ḡ — J K^o

χ^M
ঠ q উε ε ε খঠ
χ^M ৱ | ৱ “ | ৱ ৱ + ৱ Δ + ৱ ৱ | ৱ K
 ষ ফে ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ন
 । ৱ ৱ + ৱ ৱ + ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 । ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ + ৱ ৱ ৱ + ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ
 ε ε ৱ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 । ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ
 ε ε σα α α α α α α α σই ε
 । ৱ ৱ + ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ
 ε ε ε ৱ ε ε ε ε ε ε ε পি কাই আই আই আই
 । ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ
 αই αই αই αই αই αই αই ৱ αই খাই αই αই
 । ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ
 αই αই αই ৱ αই αই αই αই ৱ αই αই αই
 । ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ
 αই αই αই αই αই αই χাই αই αই αই
 । ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ ৱ

Κ
 αι αι αι αι αι αι αι αι 1 1 1 1 1
 Δε δε δε δε δε δε δε ε ε ε ε
 Μ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Κ
 ε ε ε ε ρχ και αι αι αι αι 1 1 1 1
 π
 1 π 1 1 1 1 1 1 1 1 και αι αι 1
 Δε δε δε δε δε δε δε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Π
 ο ο ο τι 1 1 1 1 1 χρη η η η
 η η η η η στο ο ο ο ο ο ο ο ο
 Ν
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 Π
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 Ν
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Π
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
π
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Μ
Κυ υ υ γυ υ υ υ υ υ υ ο Κυ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ο Κυ
υ ρι ι ι ο ο ο ος ρι γα α α α
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α γα α α α α
α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α
λε ε ε ε ε ε ε ε λε χε ε ε ε ε
ε γε ρι ε ε ε ε ε ε γα α α

ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν ΠΙΣΤΩΝ.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἄμην, Ἄμην, Ἄμην. Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα.

‘Οταν τελειώσῃ ἡ μετάληψις τῶν πστῶν, ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως:

Сῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

‘Ο χορὸς Φάλλει

(ἀνπὶ τοῦ "Εἴδομεν τὸ φῶς"), τὸ ἔξῆς:

Ἅγιος Διόνυσος

Ἐγενέτο γη σω τον Κυρίον εν παντὶ^χ

ι καιρῷ δια πάντος η αἰνεσίας αὐτοῦ εν

τῷ στόματι ματίμου⁶ αρτον οὐρανοῖς ον

και ποτῇ ρίον ζωῆς γενεσα σθεκαὶ ι

δετε ο τιχρηστος ο Κύριος⁶ Αλληλου

ι α Αλληλου ι α Αλληλου ου ι α

α α

Διόνυσος

Καὶ λαβὼν τὸ ἄγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἅγιος Διόνυσος⁶ μην α μην α μην^{Διόνυσος} εἰς α

φε σιν α μαρ τι ων ^Δ και εις ζω ην αι
ω ω νι ον ^Δ

^ΔΠλη ρω θη τω το στο μα η μων ^Δ
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ⁶ ο πως υ μη
σω μεν την δο ο ξαν σου ^Δ ο τι η ξι
ω σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα
σχειν μυ στη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η
μας εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην
την η με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην
σου ⁶ Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α
Αλ λη λου ου ι α ^Δ α α

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἄγιαν Πρόθεσιν,
ἀφήνει τὸ ἄγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἄγιαν
Τράπεζαν, καὶ διπλοῦ τὸ Ἀνπιμήνσιον.

Ορθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἐκευτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἀγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου,
Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν
σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι^{τοῦ}
τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν
τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ

σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

‘Ο Ιερεὺς, λαμβάνει τὸ ἄγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι’
Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποπίθησιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος
ἥδη Ἀνπιμηνσίου.

“Οτι σὺ εὶ δ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ καὶ
τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον, Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποπικῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν
ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου
πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς
εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς
καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς
ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ
διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ
θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου
Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα
τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς

νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκαταχρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ηὔλογηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (3 χῦμα)

Ο Δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

+ **Ε**ὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αιώνων.

Ἄμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

**Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
δόξα σοι.**

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἴκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ**), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ Ἅγίου τῆς ἡμέρας**) καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

**Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ψαλμῶν ὁ
Ἱερεὺς διανέμει τὸ Ἀνπίθωρον.**

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33.

Εύλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ
παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου,

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου,
ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὔφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ
ύψωσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου,
καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ
τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέραξε, καὶ ὁ Κύριος
εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν
φοβουμένων αὐτόν, καὶ ὁρύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγιοι
αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ
ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττώθησονται
παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου

διδάξω ύμας.

Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν
ἡμέρας ἵδειν ἀγαθάς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ
χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν,
ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὥτα
αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά,
τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος
εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν
καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινούς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ
πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος,

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν
ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται,

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ
μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ,

καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' (144).

‘Ψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμιν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἔξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ

οίκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὄσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾶ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὄσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τούς κατερραγμένους.

Οἱ ὁφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὔκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῶον εύδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὄσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ,

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις

αύτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ,

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς,

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἔξολοθρεύσει.

Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σάρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. Εὐλόγησον.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμην.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Τεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.